ลิขิต ดลชัย

โหมด WYSIWYG ใน 1-2-3 รีลีส 2.3

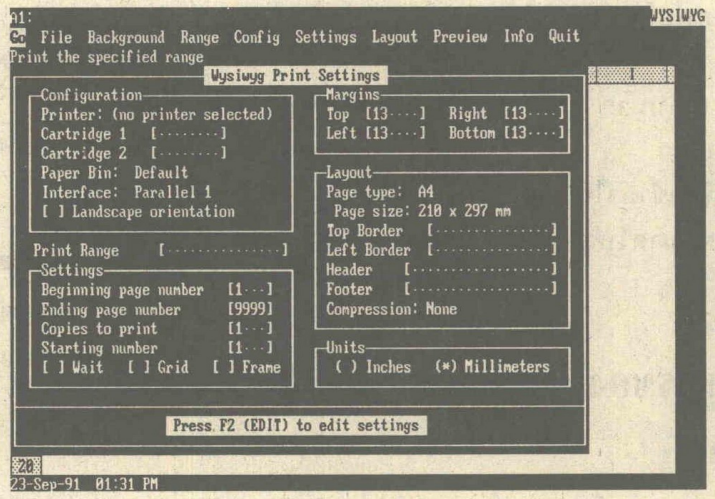

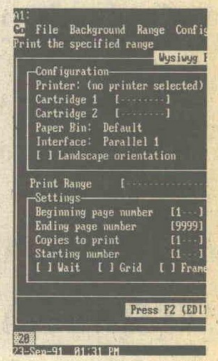

เสนอโปรแกรมต่อพ่วงด้านงานพิมพ์สเปรดชีตในแบบ WYSIWYG ของโลตัส 1-2-3 รีลีส 2.3

โลตัส 1-2-3 รีลีส 2.3 ที่เพิ่งออกสู่ท้องตลาดเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้เพิ่มเติมโหมดการใช้งานเรียกว่า WYSIWYG เข้ามาด้วย โดยเป็นการเรียกใช้โปรแกรมต่อพ่วง (Add-In) สำหรับงานการพิมพ์สเปรดชีตชื่อ WYSIWYG.ADN คำว่า WYSIWYG นี้ย่อมาจาก What You See Is What You Get แปลว่า สิ่งที่เรามองเห็นจะเป็นสิ่งที่เราจะได้ ซึ่งในที่นี้จะหมายถึงว่า เมื่อเราได้ตกแต่งหรือจัดรูปแบบของสเปรดชีตในโหมด WYSIWYG ไว้อย่างใด เมื่อเราทำการพิมพ์เวอร์กชีตนั้น เราจะได้ผลงานพิมพ์ใกล้เคียงหรือเหมือนสิ่งที่เรามองเห็นที่จอภาพมาก ดังนั้นเราจึงสามารถเลือกตกแต่งเวอร์กชีตด้วยการผสมข้อความและรูปกราฟ ปรับแบบและขนาดตัวอักษร สั่งนำออกพิมพ์ที่เครื่องพิมพ์ได้ง่ายและสะดวกในโหมด WYSIWYG นี้ และสามารถคาดหวังผลลัพธ์ของงานพิมพ์ได้ด้วย

โปรแกรมต่อพ่วงสำหรับงานการพิมพ์สเปรดชีต ได้มีบรรจุอยู่ใน 1-2-3 รีลีส 2.2 มาแล้ว ชื่อ ALLWAYS.ADN (ของบริษัท Funk Software) ซึ่งซอฟต์แวร์นี้ให้ผลงานพิมพ์ที่น่าพอใจทีเดียว ต่อมาบริษัท PC-Publishing ก็ได้ผลิตโปรแกรมต่อพ่วงลักษณะแบบเดียวกับ ALLWAYS ชื่อ IMPRESS ออกมาแข่งขัน โดยมีการเพิ่มขยายปรับปรุงใช้งานได้ดีกว่า ALLWAYS จนบริษัท โลตัสดีเวลลอปเม้นท์ยอมรับและบรรจุเข้าใน 1-2-3 รีลีส 3.1 บริษัท PC-Publishing เองได้พัฒนาโปรแกรมต่อพ่วงของตนให้มีรูปแบบเช่นเดียวกับที่ใช้ในรีลีส 3.1 สำหรับใช้กับ 1-2-3 รีลีส 2.0 ถึง 2.2 เป็นโปรแกรม IMPRESS เวอร์ชัน 2L เมื่อบริษัท โลตัสดีเวลลอปเม้นท์ ปรับปรุงซอฟต์แวร์ 1-2-3 เป็นรีลีส 2.3 จึงนำโปรแกรมต่อพ่วง IMPRESS เข้ามารวมและแทนที่ ALLWAYS ที่มีอยู่เดิม แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น WYSIWYG.ADN

โดยที่โปรแกรมต่อพ่วง WYSIWYG.ADN นี้มีประโยชน์ต่องานสเปรดชีตมาก มุมสเปรดชีตจึงขอนำเสนอเรื่องราวตลอดจนวิธีการเรียกใช้ในฉบับนี้ และต่อไปในฉบับหน้าติดต่อกัน คาดว่าท่านผู้อ่านจะติดตามและทดลองนำไปใช้งานกัน

ลักษณะทั่วไปของ WYSIWYG.ADN

โปรแกรมต่อพ่วงด้านงานพิมพ์สเปรดชีต WYSIWYG.ADN จะช่วยสร้างเอกสารเวอร์กชีต 1-2-3 ที่นำกราฟิกและภาพวาดเข้ามารวมกับข้อความใช้นำเสนอต่อผู้อื่นได้ดี การใช้งานในโหมด WYSIWYG หลังการต่อพ่วงโปรแกรมด้านงานพิมพ์สเปรดชีตแล้วจะให้เราทำการเลือกปรับสีจอภาพ แบบขนาดและลักษณะตัวหนา ตัวเอียงของตัวอักษร การตีเส้น

และการแรเงาของเซลต่าง ๆ ของเวอร์กชีต นอกจากนี้เรายังสามารถควบคุมการพิมพ์ให้ได้รายงานหรือเอกสารที่สวยงามคุณภาพสูง ซึ่งจะมีคุณลักษณะเด่น ๆ ดังนี้

- ทำรายงานที่มีข้อมูลตัวเลข ผสมข้อความและภาพกราฟิกภายในหน้าเดียวกัน
- สร้างแบบหรือฟอร์มเอกสารได้เอง เช่น ฟอร์มใบส่งของบริษัท เป็นต้น
- พิมพ์ข้อมูลจำนวนมาก ๆ แบบตัวอักษรเล็กกะทัดรัดบีบอัดอยู่ภายในหน้าเดียว
- รวมภาพกราฟิกเข้ามาในเวอร์กชีต
- มองเวอร์กชีตขนาดใหญ่ได้มากขึ้นทางจอภาพ ในโหมดแบบย่อเล็กลง

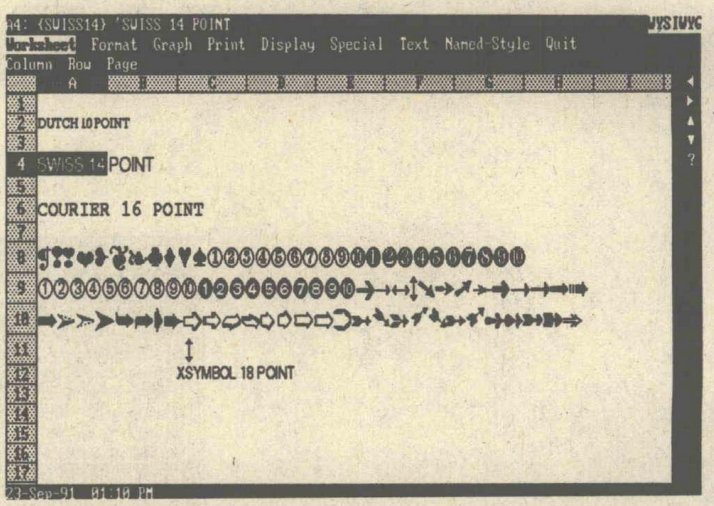

รูปที่ 1 การกำหนดฟอนต์แบบ Dutch, Swiss, Courier และ Xsymbol ที่เราสามารถระบุขนาดมีหน่วยเป็นพอยน์ โดยฟอนต์ขนาด 1 นิ้วจะเท่ากับ 72 พอยน์

ข้อมูลบางประการของ WYSIWYG.ADN

โปรแกรมต่อพ่วง WYSIWYG เมื่อนำมาใช้งานจำเป็นต้องอาศัยเนื้อที่ดิสค์ค่อนข้างมาก เพื่อการเก็บไฟล์โปรแกรมและไฟล์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขนาดดิสค์ที่ต้องการจะประมาณ 2,310,000 ไบต์ ในการติดตั้งซอฟต์แวร์ 1-2-3 เมนูของการติดตั้งจะให้เราเลือกว่าต้องการนำโปรแกรมเสริมงาน 1-2-3 ตัวใดมาโหลดบ้าง ถ้าเลือกโปรแกรม WYSIWYG ระบบจะโอนย้ายไฟล์ของ WYSIWYG ไปเก็บในไดเรคทอรีย่อยของ 1-2-3 และในไดเรคทอรีย่อย \WYSIWYG แล้วทำการสร้างแบบตัวอักษรหรือฟอนต์ขนาดต่าง ๆ ซึ่งเราสามารถเลือกขนาดฟอนต์ได้ 3 ชุดด้วยกันตามความต้องการใช้งาน

ขนาดฟอนต์ 3 ชุด ได้แก่ ฟอนต์พื้นฐาน (Basic) ฟอนต์ระดับกลาง (Medium) และฟอนต์ขยาย (Extended) จำนวนแบบและขนาดตัวอักษรของทั้งสามชุดมีดังนี้

ฟอนต์พื้นฐาน (Basic)

จะประกอบด้วยรูปแบบตัวอักษรแบบ Courier, Dutch, Swiss และ Xsymbol โดยแต่ละแบบมีขนาดพอยน์ (point) เป็น 4, 6, 8, 11, 12, 14, 18 และ 24 (ขนาดหนึ่งพอยน์เท่ากับหนึ่งส่วนเจ็ดสิบสองนิ้ว) ฟอนต์พื้นฐานนี้เป็นชุดขั้นต่ำที่จำเป็นต้องใช้เสมอ ใช้เวลาในการสร้างและเปลืองเนื้อที่ดิสค์น้อยที่สุดราว 200 ถึง 400 กิโลไบต์ ทั้งนี้ขึ้นกับลักษณะสมบัติของจอภาพและจำนวนไดรเวอร์เครื่องพิมพ์แบบกราฟที่เราเลือกติดตั้ง รูปที่ 1 เป็นตัวอย่างฟอนต์พร้อมการกำหนดขยายเป็นหน่วยพอยน์ และรูปที่ 2 เป็นรายการฟอนต์แบบ XSYMBOL ที่เราเรียกด้วยฟังก์ชัน @CHAR (รหัส)

ฟอนต์ระดับกลาง (Medium)

ประกอบด้วยฟอนต์พื้นฐานทั้งหมดรวมกับที่เพิ่มเข้ามาอีก เป็นขนาดพอยน์ 9, 11, 16 และ 36 ถ้าเราเลือกฟอนต์ชุดนี้จะใช้เวลาสร้างมากขึ้นและเปลืองเนื้อที่ดิสค์มากขึ้นราว 350 ถึง 750 กิโลไบต์ ตามจอภาพและเครื่องพิมพ์

ฟอนต์ขยาย (Extended)

ประกอบด้วยฟอนต์ระดับกลางทั้งหมด รวมกับขนาดพอยน์ 5, 7, 13, 30, 48, 60 และ 72 แน่นอนฟอนต์ชุดนี้จะใช้เวลาสร้างมากสุด และพื้นที่ดิสค์มากสุดราว 800 กิโลไบต์ ถึง 1.4 เมกะไบต์ ฟอนต์ชุดนี้ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้ก็ไม่ต้องสร้าง เพราะจะเปลืองเนื้อที่ดิสค์โดยเปล่าประโยชน์ (ขนาดพอยน์ 72 จะเท่ากับตัวอักษรสูง 1 นิ้ว)

การใช้งานในโหมด WYSIWYG ภายในไดเรคทอรีของ 1-2-3 จำเป็นต้องมีไฟล์ต่อไปนี้อยู่ด้วย คือ 123.DYN, WYSIWYG.ADN, WYSIWYG.RI, WYSIWYG.CNF และ WYSIWYG.LBR นอกจากนี้ถ้าใช้งานในโหมดนี้ เวลาเซฟไฟล์เวอร์กชีต เราจะได้ไฟล์ฟอร์แมตนามสกุล .FMT เกิดขึ้นด้วย (มีชื่อเหมือนไฟล์เวอร์กชีต)

ภายในไดเรคทอรีย่อย \WYSIWYG จะประกอบด้วยไฟล์ฟอนต์นามสกุล .TDF, .IFL และ .SPD และไฟล์เครื่อง-

รหัส	ตัวอักษร X symbol	รหัส	ตัวอักษร X symbol	รหัส	ตัวอักษร X symbol
32		64	①	96	
33		65	②	97	
34		66	③	98	
35		67	④	99	
36		68	⑤	100	
37		69	⑥	101	
38		70	⑦	102	
39		71	⑧	103	
40		72	⑨	104	
41		73	⑩	105	
42		74	❶	106	
43		75	❷	107	
44	①	76	❸	108	
45	②	77	❹	109	
46	③	78	❺	110	
47	④	79	❻	111	
48	⑤	80	❼	112	
49	⑥	81	❽	113	
50	⑦	82	❾	114	
51	⑧	83	❿	115	
52	⑨	84	→	116	
53	⑩	85	→	117	
54	❶	86	↔	118	
55	❷	87	↕	119	
56	❸	88	↘	120	
57	❹	89	→	121	
58	❺	90	↖	122	
59	❻	91	→	123	
60	❼	92	→	124	
61	❽	93	→	125	
62	❾	94	→	126	
63	❿	95	→	127	

รูปที่ 2 ตารางรหัสและตัวอักษร Xsymbol

พิมพ์นามสกุล .CAR นอกจากนี้จะต้องมีไฟล์โปรแกรมเพื่อการสร้างฟอนต์ภายหลัง FONTGEN.EXE, LIB123.EXE, IFL.EXE ไฟล์ FONT.LST, PRINTER.LST และ FONTS.LBR จากไฟล์ต่าง ๆ ที่มีอยู่เรายังสามารถเพิ่มฟอนต์อื่น ๆ เช่น ฟอนต์ของ Bitstream นอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วเข้ามารวมในระบบได้ด้วย

การเข้ากันได้กับโปรแกรม ALLWAYS

โดยที่โปรแกรม ALLWAYS มีมาก่อนใน 1-2-3 รีลีส 2.2 ดังนั้นจึงเป็นการแน่นอนที่ผู้ใช้อาจมีไฟล์เวอร์กชีตแล้วปรับแต่งด้วยโปรแกรม ALLWAYS ได้ไฟล์ฟอร์แมตนามสกุล .ALL ผูกกันกับไฟล์เวอร์กชีตมาใช้ใน 1-2-3 รีลีส 2.3 ด้วย การใช้งานในโหมด WYSIWYG จะต้องรับไฟล์ฟอร์แมต .ALL เข้ามาได้ด้วย ซึ่งประเด็นของการเข้ากันได้นี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาและปรับปรุงซอฟต์แวร์เวอร์ชันใหม่

การเซฟไฟล์เวอร์กชีตด้วยคำสั่ง /File Save เมื่อมีการต่อพ่วง WYSIWYG ไว้จะมีการเซฟไฟล์ฟอร์แมตนามสกุล .FMT ด้วยเสมอ ถ้าอ่านไฟล์เวอร์กชีตที่มีไฟล์ฟอร์แมต .ALL จากรีลีส 2.2 เข้ามาในโหมด WYSIWYG การเซฟไฟล์เวอร์กชีตใหม่เราจะได้ไฟล์ .FMT เพิ่มเข้ามาใหม่ การเข้ากันได้ของไฟล์ฟอร์แมต .FMT และ .ALL จะค่อนไปในทิศทางเดียวจากไฟล์ .ALL ไปสู่โหมด WYSIWYG จะเข้ากันได้ แต่จะย้อนกลับจากไฟล์ .FMT ไปสู่โปรแกรม ALLWAYS จะเข้ากันไม่ได้ทั้งหมด เพราะโปรแกรมต่อพ่วง WYSIWYG มีการเพิ่มขยายสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาอีกมากนั่นเอง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ จะได้กล่าวถึงต่อไป

ข้อแตกต่างของ ALLWAYS กับ WYSIWYG

โปรแกรม WYSIWYG มีการปรับปรุงเพิ่มขยายจากโปรแกรม ALLWAYS หลายอย่าง ข้อแตกต่างที่เด่นชัด

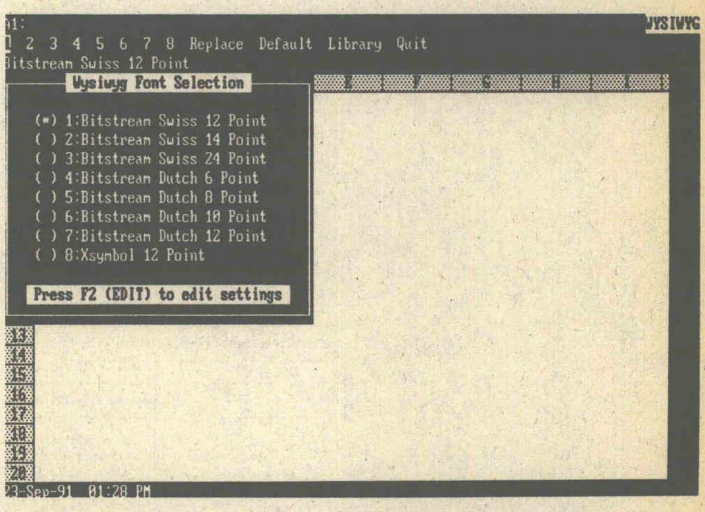

รูปที่ 3 การเลือกฟอนต์จากชุดให้เลือกรวม 8 หมายเลข ซึ่งรายการต่าง ๆ นี้เราปรับเปลี่ยนแทนที่ได้

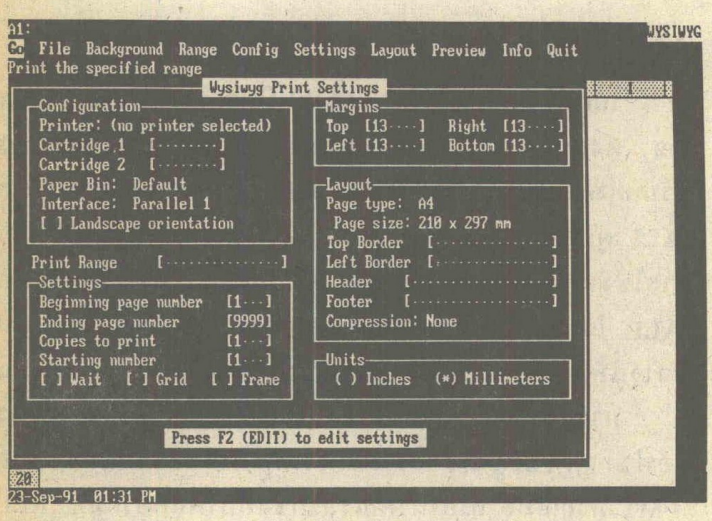

รูปที่ 4 การปรับตั้งค่าสำหรับงานพิมพ์ ในลักษณะเช่นเดียวกับการปรับตั้งค่าที่พบใน 1-2-3 รีลีส 2.3 ที่เพิ่งออกใหม่

รูปที่ 5 รายการคำสั่งในโหมด WYSIWYG ส่วนที่แรเงาคือส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่ จากที่เคยมีมาก่อนในโปรแกรม ALLWAYS เดิม

ระหว่างโปรแกรมทั้งสองได้แก่

- โหมด WYSIWYG จะใช้งานได้ง่ายและสะดวกกว่า ALLWAYS เพราะทันทีที่เราต่อพ่วงเรียกใช้โหมด WYSIWYG แล้ว เราสามารถเรียกเมนูของ WYSIWYG ด้วยการกดปุ่ม : (colon) แต่ใน ALLWAYS เราต้องเรียกเข้าสู่ ALLWAYS ก่อน แล้วจึงเรียกเมนูด้วยการกดปุ่ม / (Slash) หรือปุ่ม < (น้อยกว่า)

- การเพิ่มเติม แก้ไขข้อมูลในเซลของเวอร์กชีต สามารถทำได้ทันทีในโหมด WYSIWYG แตกต่างกับใน ALLWAYS เราต้องออกจากโปรแกรมมาสู่โหมด Ready ของ 1-2-3 เสียก่อนจึงเพิ่มหรือแก้ข้อมูลในเซล

- เนื่องจากเราไม่ต้องกดสวิตช์โหมดการใช้งานระหว่าง 1-2-3 กับ WYSIWYG ดังนั้นปุ่มฟังก์ชันคีย์และปุ่มฉับไวบางปุ่มที่เคยใช้ในโปรแกรม ALLWAYS จึงนำมาใช้ในโหมด WYSIWYG ไม่ได้ เพราะจะเกิดตีพันกันเองของซอฟต์แวร์ทั้งสอง

- ในลักษณะเช่นเดียวกับการปรับตั้งค่าของ 1-2-3 รีลีส 2.3 ทั่ว ๆ ไป การปรับเปลี่ยนค่าของการพิมพ์และการเลือก

ก. คำสั่ง Worksheet

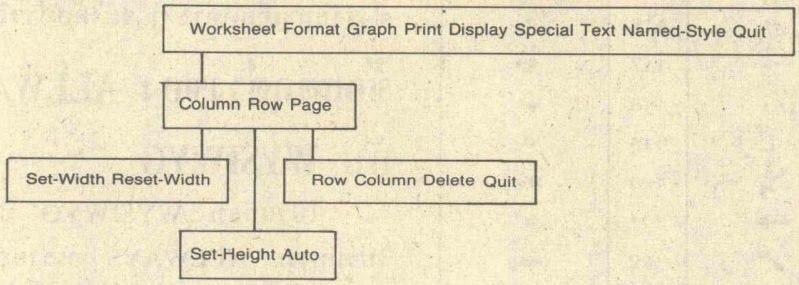

ข. คำสั่ง Format

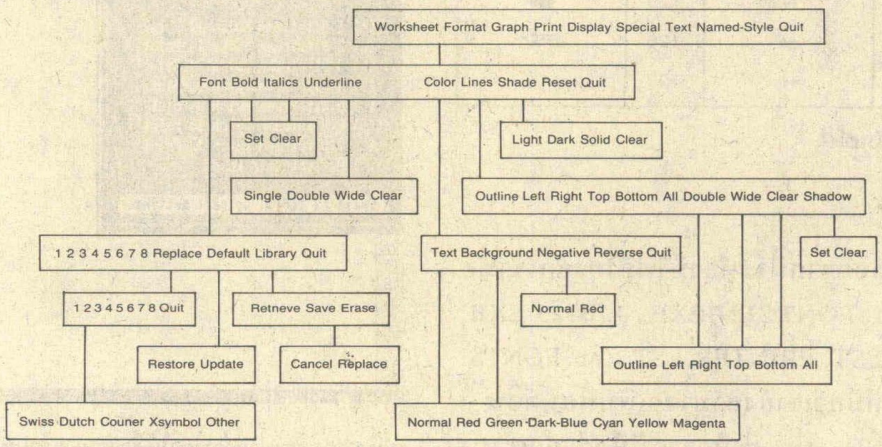

ฟอนต์ในโหมด WYSIWYG จึงสามารถทำใน dialog box ที่รวมแก้ไขหนึ่งจอภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเรียกรายการทีละเมนูมาปรับเปลี่ยนค่า แต่ทั้งนี้เราอาจใช้วิธีเลือกตามเมนูเหมือนในโปรแกรม ALLWAYS ก็ได้เช่นกัน รูปที่ 3 และ 4 เป็นตัวอย่างหน้าจอการเลือกปรับฟอนต์และการปรับตั้งค่าของการพิมพ์

- โปรแกรมต่อพ่วง WYSIWYG มีรายการเมนูสอดคล้องกับโปรแกรม ALLWAYS โดยเพิ่มรายการเมนูย่อยต่าง ๆ เข้ามาอีกมากมาย รูปที่ 5 เป็นรายการเมนูย่อยจากคำสั่งหลักของโปรแกรม WYSIWYG ในส่วนที่แรเงาจะเป็นสิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามานอกเหนือจากที่พบในโปรแกรม ALLWAYS เดิม

การเรียกเข้าสู่โปรแกรม WYSIWYG

เราจะเรียกต่อพ่วงโปรแกรม WYSIWYG.ADN ด้วยคำสั่ง /Add-In Ahach เลือกรายการไฟล์ WYSIWYG.ADN

รูปที่ 5 (ต่อ)

ค. คำสั่ง Graph

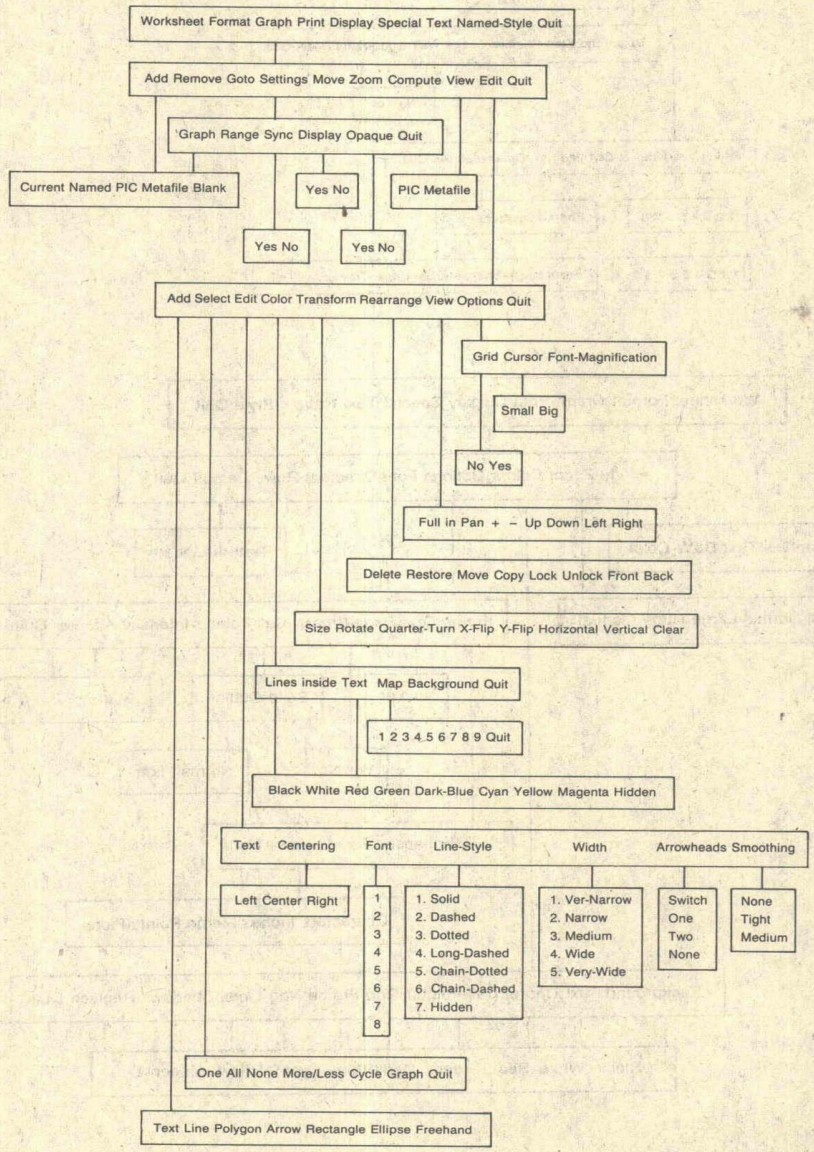

รูปที่ 5 (ต่อ)

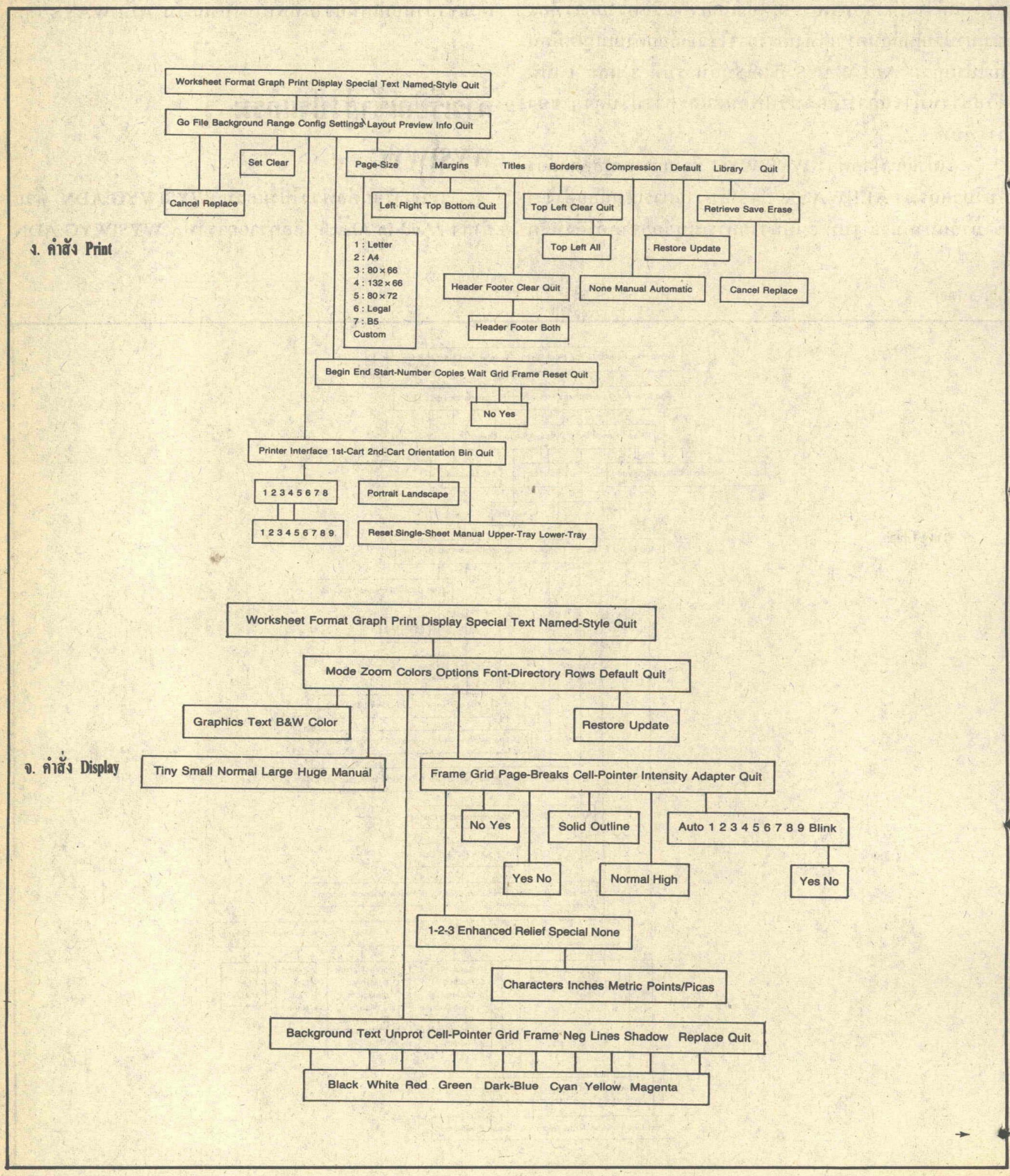

ง. คำสั่ง Print

จ. คำสั่ง Display

รูปที่ 5 (ต่อ)

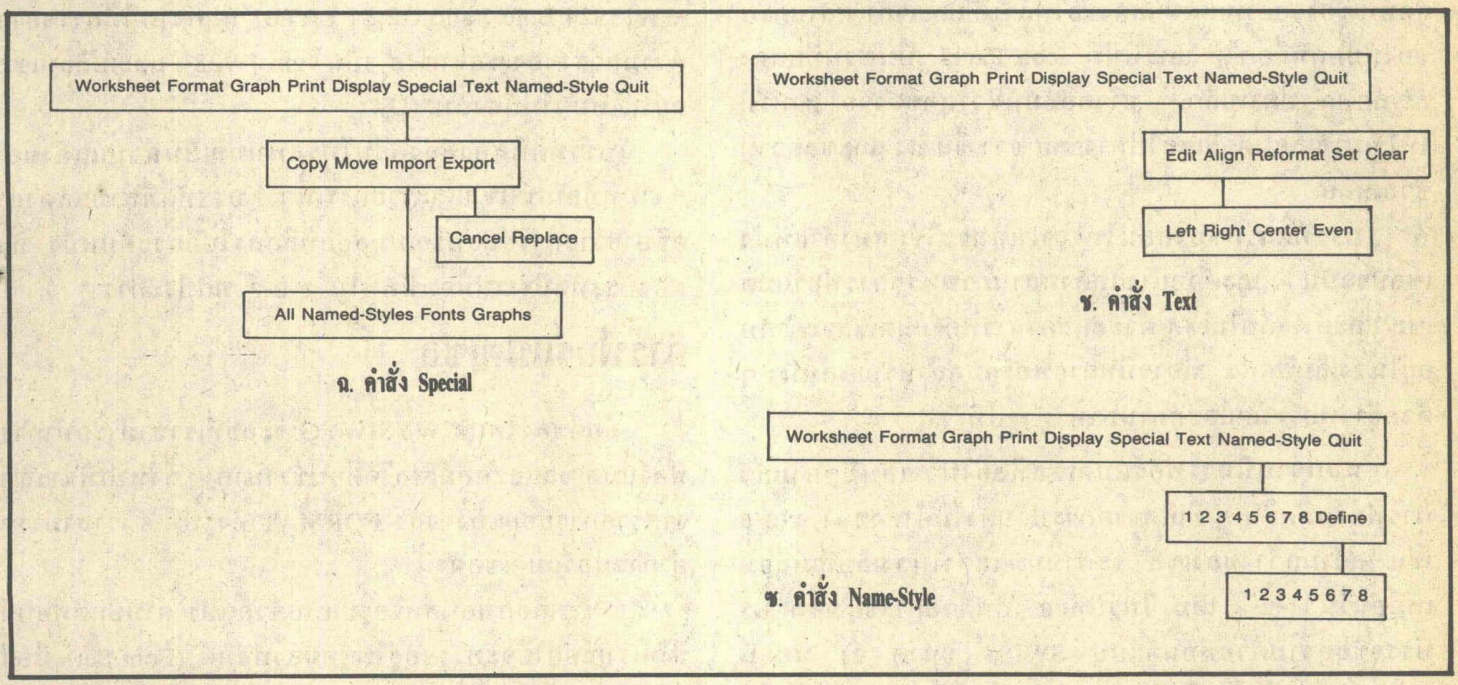

จากนั้นเลือกปุ่มฉับไวสำหรับเรียกเข้าสู่โหมด WYSIWYG ตามปกติจะมีรายการ Nokey, 7, 8, 9 และ 10 ให้เลือก ในที่นี้ขอแนะนำให้เลือก Nokey เพราะเราจะใช้หมายเลข 7 ถึง 10 สำหรับโปรแกรมต่อพ่วงอื่น กรณีของ WYSIWYG เราจะเรียกรายการเมนูด้วยการกดปุ่ม : (colon) หรือเลื่อนตัวชี้เมาส์ไปยังคอนโทรลพาเนล (ที่อยู่สามบรรทัดของจอภาพ) แล้วกดปุ่มทางขวาของเมาส์หนึ่งครั้ง เราจะได้หน้าจอแสดงเวอร์กชีตดังรูปที่ 6

หน้าจอของ WYSIWYG จะแบ่งได้เป็น 4 พื้นที่คือ พื้นที่เวอร์กชีต ซึ่งเป็นเนื้อที่เกือบทั้งจอภาพ ภายใต้กรอบบอกแถวและคอลัมน์ พื้นที่คอนโทรลพาเนลที่อยู่สามบรรทัดแรกของจอภาพ สำหรับแสดงข้อมูลที่กำลังใช้งานหรือกำลัง

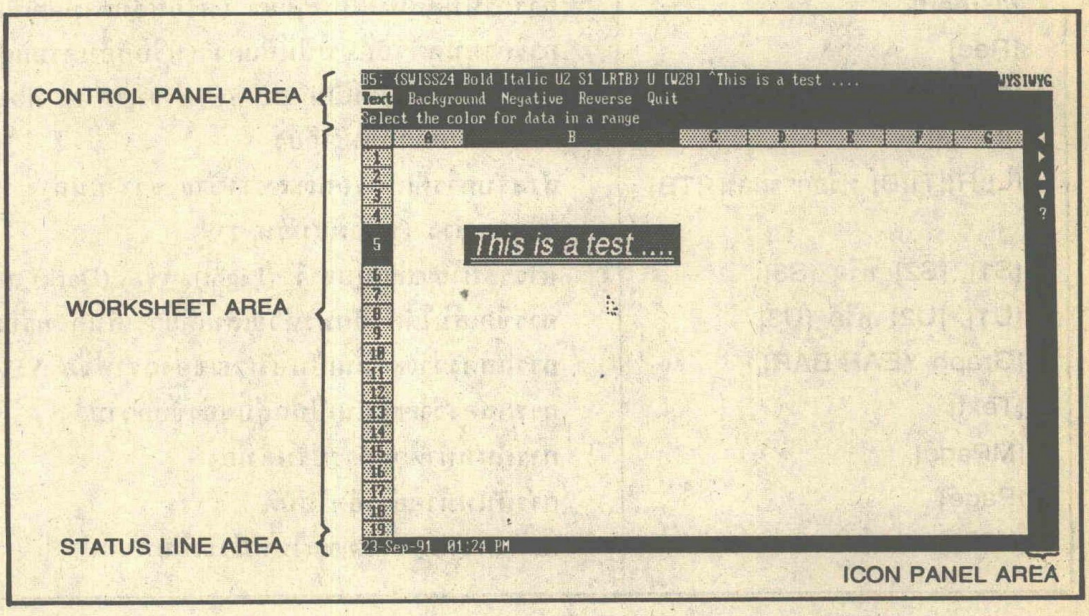

รูปที่ 6 หน้าจอของโหมด WYSIWYG ที่มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นสี่ส่วน ซึ่งพื้นที่คอนโทรลพาเนลแบ่งเป็นสามบรรทัด

ทำงานของ 1-2-3 พื้นที่เส้นสถานะ (Status Line) อยู่บรรทัดสุดท้ายของจอภาพเพื่อแสดงชื่อไฟล์วันที่และเวลา สถานภาพของปุ่มกดที่ลือกได้ และพื้นที่ Icon Panel เป็นส่วนที่แสดงสัญลักษณ์รูปภาพเล็ก ๆ ทางคอลัมน์ขวาสุดของจอ สำหรับให้ใช้เมาส์เลื่อนตัวชี้เซลไปทางซ้าย ขวา ขึ้น ลง และขอความช่วยเหลือ

บรรทัดแรกของคอนโทรลพาเนลจะใช้แสดงตำแหน่งเซลปัจจุบัน และตัวอย่างแสดงสถานภาพหรือการฟอร์แมตเซล และค่าที่เก็บในเซล ตัวย่อแสดงการฟอร์แมตเซลจะกำกับอยู่ในวงเล็บปีกกา ที่อาจมีหลายฟอร์แมตสำหรับเซลหนึ่ง ๆ ตัวอย่างฟอร์แมตและสถานภาพ ดังรูปที่ 7

นอกจากนี้การฟอร์แมตเซลที่อยู่ในวงเล็บปีกกาแล้ว การฟอร์แมตอื่น ๆ ที่เกิดจากการปรับตั้งในคำสั่งของ 1-2-3 เช่น ความกว้างของเซล จะกำหนดแสดงในวงเล็บสี่เหลี่ยมเหมือนใน 1-2-3 เดิม ในรูปที่ 6 เป็นตัวอย่างของเซล B5 บรรจุข้อความด้วยฟอนต์แบบ SWISS ขนาด 24 พอยน์ (SWISS24) ทำเป็นตัวหนา (Bold) เอียง (Italic) ขีดเส้นใต้แบบเส้นคู่ (U2) ระบายเซลแบบจาง (S1) และทำการตีเส้นล้อมเซลทั้งสี่ด้าน (LRTB) ดังนั้นจึงมีการแสดงฟอร์แมตด้วย {SWISS24 Bold Italic U2 S1 LRTB} นอกจากนี้มีการขยายความกว้างของเซลจาก 9 เป็น 28 [W28] และเปลี่ยนเซลอยู่ในโหมดไม่ป้องกัน (U)

บรรทัดที่สองของคอนโทรลพาเนลเป็นส่วนแสดงข้อความที่ป้อนเข้าเซลและรายการเมนู บรรทัดที่สามแสดงคำอธิบายรายการย่อยหรือเมนูย่อยที่ลึกลงไปอีกระดับหนึ่ง ทั้งสองบรรทัดนี้จะเหมือนที่พบใน 1-2-3 ทุกประการ

การฟอร์แมตเซล

ข้อดีของโหมด WYSIWYG จะอยู่ที่เราสามารถทำการฟอร์แมตเซลและกลุ่มเซลได้ค่อนข้างมาก ซึ่งหากพิจารณาจากรายการย่อยของคำสั่ง FORMAT ดังรูปที่ 8 เราสามารถทำการฟอร์แมตเซลดังนี้

- การเลือกฟอนต์หรือรูปแบบตัวอักษร ตามปกติฟอนต์ที่ให้เราเลือกใช้จะบรรจุอยู่ในชุดของฟอนต์ (Font Set) มีอยู่ 8 หมายเลข แต่ละหมายเลขจะแสดงฟอนต์แบบหนึ่งและขนาดพอยน์ขนาดหนึ่ง ชุดของฟอนต์อาจมีได้หลายชุด แต่ละชุดที่

รูปที่ 7 แสดงการฟอร์แมตเซลและสถานภาพที่ปรากฏ

ฟอร์แมต	สถานภาพ
{Bold}	การฟอร์แมตตัวอักษรเป็นตัวหนา
{/Green}	การกำหนดสีพื้นเป็นสีเขียว (หรือสีอื่นตามแต่เลือก)
{Red}	การกำหนดตัวอักษรเป็นสีแดง (หรือสีอื่นตามแต่เลือก)
{Swiss12}	การกำหนดฟอนต์เป็นแบบ Swiss ขนาด 12 พอยน์ (หรือแบบอื่นขนาดอื่น)
{Italics}	การกำหนดตัวอักษรเอียง
{L}{R}{T}{B} หรือการผสม {TB}	สำหรับการตีเส้นรอบเซลทางซ้าย ขวา บนล่าง หรือทั้งบนและล่าง (หรือผสมอื่น ๆ)
{S1}, {S2} หรือ {S3}	การระบายเซลแบบจาง (Light), เข้ม (Dark) หรือทึบ (Solid)
{U1}, {U2} หรือ {U3}	การขีดเส้นใต้ตัวอักษรด้วยเส้นเดียว เส้นคู่ หรือเส้นตลอดเซล
{Graph YEAR BAR}	การแสดงว่าเซลนั้นเป็นบริเวณของกราฟชื่อ YEAR ชนิดแท่ง
{Text}	การแสดงว่าเซลนั้นเป็นกลุ่มของข้อความ
{MPage}	การกั้นหน้าด้วยการปรับตั้งเอง
{Page}	การกั้นหน้าอย่างอัตโนมัติ
{H23}	แสดงความสูงของเซลในหน่วยเป็นพอยน์

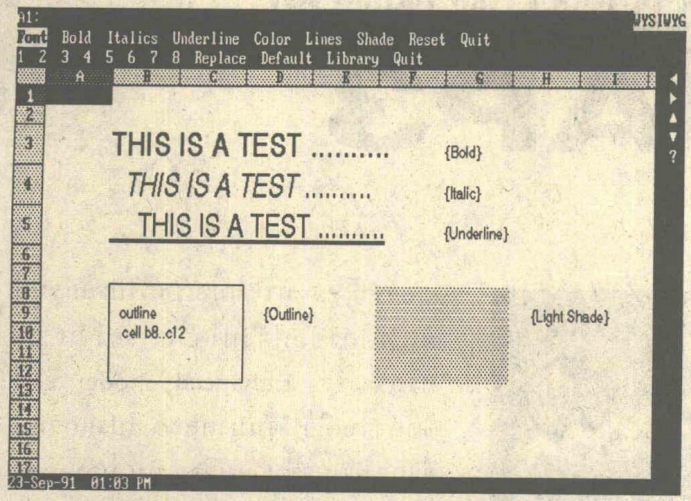

รูปที่ 8 ชุดคำสั่งย่อยของรายการ FORMAT แสดงการเลือกฟอนต์ การทำตัวหนา ตัวเอียง ขีดเส้นใต้ การตีกรอบล้อมเซลหรือกลุ่มเซล และการระบาย

เลือกปรับตั้งจะเก็บอยู่ในไฟล์หนึ่ง ชุดของฟอนต์ชุดหนึ่งจะกำหนดให้เป็นดีฟอลต์ เวลาเรียกโปรแกรม WYSIWYG คราวใดก็จะให้ชุดของฟอนต์ที่ดีฟอลต์นี้มาก่อนเสมอ ขณะเดียวกันฟอนต์หมายเลขหนึ่ง จะถือเป็นดีฟอลต์ฟอนต์ด้วย โดยทุกครั้งที่เราป้อนข้อความเข้าไประบบจะกำหนดฟอนต์ให้ก่อนจากดีฟอลต์นี้นั่นเอง รูปที่ 3 เป็นตัวอย่างชุดของฟอนต์แปดหมายเลข

- การทำตัวอักษรเป็นแบบตัวหนา
- การทำตัวอักษรในเซลเอียงไปทางหนึ่ง
- การขีดเส้นใต้แบบเส้นเดียว เส้นคู่ และการตีเส้นตลอดแนวของข้อความ
- การเลือกสีที่ใช้แสดงข้อมูล ค่าข้อมูลติดลบ สีพื้นของเวิร์กชีตและการใช้สีกับเส้นตรง
- การตีกรอบล้อมเซลหรือกลุ่มเซลทุกด้านหรือด้านใดด้านหนึ่ง
- ทำให้เกิดการทอดเงาด้านล่างและด้านขวามือของกลุ่มเซลหรือกราฟ
- การระบายหรือแรเงาเซลหรือกลุ่มเซล แบบจาง เข้ม และทึบ

การขยายหรือลดความกว้างของคอลัมน์และความสูงของแถว

เนื่องจากในโหมด WYSIWYG สามารถเปลี่ยนแปลงขนาดของฟอนต์อย่างค่อนข้างอิสระ คล่องตัว ความกว้างของเซลที่เก็บข้อมูลอาจกว้างไม่พอมีการตัดตัวอักษรที่เกินหายไปหรือแสดงด้วยเครื่องหมายดอกจัน ดังนั้นเราจึงต้องมีการขยายหรือลดขนาดความกว้างได้ ข้อแตกต่างสำคัญของโหมด WYSIWYG กับโหมดข้อความแบบเดิมจะอยู่ที่เราสามารถเลือกฟอนต์ได้หลายแบบ ฟอนต์แต่ละแบบจะมีขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน เช่น W กับ I จะมีความกว้างไม่เท่ากัน ดังนั้นการพิมพ์ข้อความลงไปในเซล จึงคาดคะเนความกว้างให้พอดีเลยทีเดียวไม่ได้ อาจต้องมีการปรับขนาดความกว้างให้พอดี ด้วยคำสั่งใน 1-2-3 หรือใน WYSIWYG ก็ได้

เนื่องจากความกว้างของตัวอักษรไม่เท่ากัน ในการพิมพ์ข้อความของโหมด WYSIWYG จะมีคำสั่งจัดปลายบรรทัดด้วยคำสั่ง :Text Reformat จะใช้คำสั่งของ 1-2-3 คือ /Range Justify มาใช้ไม่ได้

เรื่องความสูงของแถวเป็นเรื่องที่แตกต่างกับโหมด 1-2-3 มาก เพราะเราอาจเปลี่ยนฟอนต์ด้วยขนาดต่าง ๆ ได้ ตามปกติความสูงของแถวจะปรับค่าให้เป็นไปตามขนาดของฟอนต์รวมค่าช่องว่างด้านบนอีก 1-2 พอยน์อย่างอัตโนมัติ แต่เราอาจกำหนดความสูงของแถวเองได้ วิธีหลังนี้ไม่สู้ดีนัก เพราะถ้าเรากำหนดความสูงของแถวไว้ต่ำกว่าขนาดของตัวอักษร ตัวอักษรเหล่านั้นจะขาดหายไป แสดงเพียงเฉพาะส่วนล่างเท่านั้น

สรุป

มุมสเปรดชีตฉบับนี้เป็นการกล่าวแนะนำโหมด WYSIWYG ของโลตัส 1-2-3 รีลีส 2.3 (ซึ่งที่จริงก็คือโปรแกรมต่อพ่วง IMPRESS เวอร์ชัน 2L เดิมนั่นเอง) นับเป็นซอฟต์แวร์ที่มีจุดเด่นน่าใช้มากในการนำมาแทนที่โปรแกรม ALLWAYS ที่มีอยู่เดิม ในด้านการพิมพ์สเปรดชีตแบบคุณภาพสูงสวยงาม และไปนำเสนอต่อผู้อื่นได้ดี ในฉบับนี้เป็นเพียงการกล่าวนำเบื้องต้น ฉบับต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของเมนูตลอดจนจุดเด่นอื่น ๆ ของโปรแกรมต่อพ่วงนี้ แล้วพบกันใหม่นะครับ